

ŽIVLJENSKE VLOGE IN PRAVILA IGRE

Moj prirejen zapis s portala Pozitivk

Koncept življenskega odra in nas igralcev z našimi življenskimi vlogami počasi postaja splošno sprejet način razumevanja duhovnega ozadja življenja, njegovega smisla ter namena.

Če privzamemo da je tako si lahko zastavimo nekatera vprašanja kako, zakaj, itd.

A tu bi se omejil predvsem na vprašanje kako dobro in pravilno igrati svojo vlogo. In takoj se mi »posveti« da brez pravil igre najbrž ne gre. Seveda morajo obstajati nekakšna splošna pravila igre in še posebej pravila za vsako vrsto vloge posebej. In potem se spomnim še na enega od nasvetov Dalaj Lame v zvezi s pravili igre. Ta nasvet pravi da moramo pravila najprej dobro poznati in obvladati da bi jih lahko kršili. Zanimivo, mar ne ?

In kako je če ne poznamo nobenih pravil in (ali) ne znamo, oziroma nismo pripravljeni upoštevati nobenih pravil ? Ja, tak »igralec« če je to sploh še zavesten igralec lahko skače po odru kot prisrčna opica, ki se mu bodo morda nekateri smejali, ne more pa odigrati zavestno neke svoje vloge v kontekstu celotne odrske zgodbe in postavitve, kar terja upoštevanje nekih pravil. Verniki stohastike in drugih kvazi znanstvenih religij bodo seveda na tem mestu najbrž skočili v bran stohastični opici in ostro nasprotovali tezi da obstajajo kakršna koli pravila za igranje življenskih vlog.

Ne oziraje se na njih bom nadaljeval pri konceptu pravil igre. In tako smo spet pri disciplini, volji in drugih bistvenih atributih magusa (glej tarot karto Magus), ki bi jih moral ambiciozen igralec prioriteto razvijati. Je pa tolažba v zvezi s potrebnim vloženim trudom in spodbuda v tem da naštudirana in natrenirana pravila potem lahko kršiš brez negativnih posledic. Najmanj kar je treba poznati in upoštevati pri tem je seveda zakon ravnovesja.

Tako pridemo do tega da je dobro igranje življenske vloge tudi neke vrste služenje (dharma), pa odplačevanje karme (dolgov iz preteklih napačnih potez) in še kaj. In tako vidimo da življenska igra ni samo zabava ampak utegne biti trdo, resno, zavestno in odgovorno delo.

Ampak imamo vsakovrstne tipe in tipinje v pogledu njihovega odnosa do njihovih lastnih življenskih vlog. Zdi se mi da velja posebej izpostaviti tip »Kalimera«. Ta se bo vedno in povsod pritoževal(a) nad krivičnostjo usode, namesto da bi svojo vlogo spoznal(a), sprejel(a) in jo oddela(a)l kot se spodobi in si s tem izboljšal(a) svojo naslednjo vlogo. So pa tudi »sanjači(ce)«, ki sploh nič ne počnejo ampak samo špekulirajo in ugibajo celo življenje kaj bi radi bili in kaj bi morali biti pa niso. Morda je to podzvrst »Kalimera«. Nekateri (se) tudi nestrpno sprašujejo celo življenje kaj je njihov namen v življenju. Pa vendar je vsak povprečno mentalno razvit človek sposoben iz okoliščin razbrati kaj mu je storiti in početi v posamezni življenski situaciji.

Rekel bi da naslov zgodbe napišeš lahko šele potem ko vidiš kako se odvije ne pa v naprej. Ampak kakorkoli že je ti »mojstri« zapravijo svoje življenje s »teoretičnim« špekuliranjem o svoji vlogi namesto da bi jo pošteno oddelali. Mnogi med njimi so tudi duhovni aspiranti, ki jim ustreza samo ena polovica pravila »delaj in moli«. Ni težko uganiti da je za njih vse delo opravljeno če »molijo«, ali mislijo da molijo. »Kera beda« da se izrazim v slengu sodobne mladine, ki se mi v tem primeru zdi kar sočna podkrepitev sporočila, čeravno sicer nisem navdušen nad pačenjem slovenskega jezika.

In na koncu bom navrgel še eno prisposodbo ki se navezuje tudi na pravila igre, predvsem pa na relacijo igralca in vloge. Svoje neobvladane nagone, strasti ter nedisciplino upodobimo recimo s psom na vrvi, vrvico pa drži v rokah gospodar, igralec, naš višji jaz. S tem modelom sicer ne bomo mogli izvesti znanstvenih študij o naših vlogah bomo pa dojeli nekatere medsebojne pogojenosti v zvezi z našo temo tukaj.

Yoda

zapisal Yoda in objavil na spletnem mestu <https://yoda4newage.wixsite.com/4newage/2-stran>